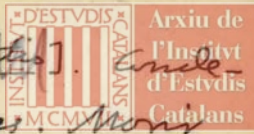

14

damnació f. [~~damnatio~~].
nació a les penes eternes.
en estat de damnació

damnar v. tr. Condemnar a les
penes eternes. Déu damnarà els
rèprobes. Els damnats per pecat de
luxúria. | fer damnar algú, per lo
carme en damnació, en pecat mortal
faria damnar un sant

damnat -ada m. i f. Condenat a
les penes eternes. Sopir com un
damnat.

damnatge m. Perjudici, dany